



Jūrmalas Majoru vidusskolas
hronika

MTE

Skolas avīze iznāk no 1988.gada

Janvāris Nr. 1 (2023)

<https://jaunatne.daugavpils.lv/ru/jaunumi/4512-vasaras-brivdienas-berniem>



Tikšanās ar dzejnieci Loti Vilmu Vītiņu

4. janvārī mēs ar savu un 12. klasi devāmies uz Dubultu bibliotēku, lai satiktos ar dzejnieci Loti Vilmu Vītiņu. Mums bija iespēja uzzināt daudz ko jaunu par viņas dzeju, hobijiem un privāto dzīvi. Pirms tam mums latviešu valodas un literatūras skolotāja stāstīja par jauno autori, par to, ka viņa dzīvojusi Jūrmalā. Mēs arī izlasījām dzejoļu krājumu "Ūdenstornis". Noskatījāmies raidījumu "Literature", kurā tā vadītāja M. Selecka kopā ar rakstnieci pārstaigāja svarīgās vietas, arī bija Jūrmalā, savā dārzā, un pārrunāja dažādas ar autori saistītas atmiņas, pārrunāja par dzīvi. Pirms tikšanās ar L. V. Vītiņu bija jāizraksta no raidījuma desmit fakti, vēl jā sagatavo trīs jautājumi māksliniecei. Interesanti, kad ieraudzījām dzejnieci, bijām ļoti pārsteigti, jo viņa izskatījās tikpat jauna, cik mēs.

Pasākumā es uzzināju, ka dzejniece ne tikai raksta dzeju, bet arī to ilustrē, vēl viņa zīmē pati savus komiksus. Mums parādīja vairākas grāmatas ar ilustrācijām, viena no tām bija tapusi kopā ar citiem pasaules komiksu autoriem. Rakstniece pastāstīja, ka viņai ir dzejas prozā sarakstīta grāmata ar ilustrācijām, kā arī viņa mums paskaidroja, kas vispār ir dzejproza, jo es pirmo reizi biju dzirdējusi tādu vārdu, bet viņa atzina, ka nekad nav rakstījusi prozu.

Man ļoti patika klausīties, kā Lote Vilma Vītiņa mums stāstīja par savu dzejas grāmatu "Ūdenstornis", tā ir par viņas uzaugšanu Slokā. Daži mani klases biedri uz mūsu skolu pārnākuši no Slokas pamatskolas, viņi pastāstīja, ka jau pirms tam dzejniece bija uzaicināta uz tikšanos Slokā. Savā dzejoļu krājuma L.L. Vītiņa uzbur Jūrmalas, tieši Slokas, ainavu. Tās ir asociācijas arī ne tikai par dzimto vietu, bet skolu un savām bērnības atmiņām. Viņa mums no tās grāmatas nolasīja dažus dzejoļus, kā piemēram, "Putni" un parādīja mums savu pašas uzzīmētos zīmējumus tiem dzejoļiem. Autorei galvenokārt patīk rakstīt īsus dzejoļus, un es tam varu piekrist, jo, kad man skolā vajag izdomāt un rakstīt kādu dzejoli, es labāk gribētu rakstīt īsi. Viņa mums nolasīja dažus dzejoļus, kuri ir domāti pieaugušajiem, bet man tie patika tikpat ļoti kā viņas pārējā dzeja.

Es biju diezgan pārsteigta, kad uzzināju, ka viņa piedalās raidījumā "Bronhīts", kurā viņi intervē citus dzejniekus un rakstniekus. Bija ļoti interesanti klausīties atbildes uz jautājumiem, jo viņa uz tiem atbildēja ļoti plaši un interesanti.

Turpinājums nākamajā lappusē.



Turpinājums no 1. lappuses.

Pēc tam L. L. Vītiņa izdalīja mums krāsu zīmuļus un papīru, tad zīmējām komiksus paši. Bija ļoti jauki, ka dzejniece piegāja pie katra un komentēja tapušos darbus.

Pagaidām šī ir bijusi pati foršākā un interesantākā dzejniece, ar kuru mēs esam tikušies, man ļoti patika šis pasākums.

Zane Tīmane, 9.a klase, autores foto no pasākuma.

Skatuves runas konkurss "Jūras malā"

27. janvārī notiks skatuves runas konkursa "Jūras malā" pirmā kārtā. Šogad konkursa moto "Dzeja mani sauc". Piedalīties šajā konkursā tiek aicināti skolēni no katras klases, divi līdz trīs dalībnieki. Konkursa mērķis ir rosināt skolēnu izpratni par vārda mākslas nozīmību nacionālās identitātes stiprināšanā, veicināt emocionālo un radošo pašizpausmi, izmantojot vārda mākslas spēku.

Pirmajā kārtā katrs konkursa dalībnieks izvēlas savam vecuma posmam atbilstošu vienu dzejas darbu vai to fragmentu, kas tematiski saistīti ar skolēna identitāti, nacionālās un valstiskās identitātes apzināšanu, izpausmi un redzējumu par šī laika aktuālām tēmām: dzīvību, brīvību, atbildību, toleranci, zināšanām, valodu, ģimeni, tradīcijām. Ieteikums: priekšnesumā nav ieteicams lietot nepamatotus ilustratīvi attēlojošus žestus un katra atsevišķā literārā darba priekšnesums nedrīkst pārsniegt trīs minūtes.

Konkursā otrajai kārtai (pilsētas konkursam) izvirzītie dalībnieki atbilstošajā vecuma grupā turpina pilnveidot dzejas darbu un mācās vienu prozas darbu vai to fragmentu, kas tematiski saistīti ar skolēna identitāti, nacionālās un valstiskās identitātes apzināšanu, izpausmi un redzējumu par šī laika aktuālām tēmām: dzīvību, brīvību, atbildību, toleranci, zināšanām, valodu, ģimeni un tradīcijām.

Līga Tropa, 9.a klase

Barikāžu atceres diena

2023. gada 20. janvārī ir barikāžu atceres diena. To pieminējām arī skolā!

Diena un stundas sākās kā parasti, trešajā stundā bija skolas pasākums. Visi gājām uz aktu zāli. Kad tur iegājām, uz kāpnēm bija saliktas svecītes. No sākuma mums barikāžu aculiecinieki pastāstīja par šo laiku un dalījās ar saviem pārdzīvojumiem. Pēc tam uz ekrāna rādīja filmas par barikāžu dienu. Tajos tika izstāstīta tā laika vēsture un kāpēc tāda diena vispār ir.

Pirms 32 gadiem Rīgā sākās barikāžu laiks. Neatkarības pretinieki negribēja samierināties ar Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu. 1991. gada janvārī PSRS sāka uzbrukumu neatkarības piekritējiem Lietuvā un Latvijā.

Situācija saasinājās līdz ar 13. janvāra notikumiem Viļņā, kad padomju armija ar spēku vērsās pret civiliedzīvotājiem. Sadursmēs Lietuvas galvaspilsētā tika nogalināti 14 un ievainoti vairāki simti iedzīvotāju. Bija skaidrs, ka līdzīgi notikumi varētu sākties arī Rīgā. Lai paustu atbalstu Lietuvai un protestētu pret PSRS agresiju, 13. janvārī Rīgas ielās izgāja ap pusmiljons cilvēku. Dainis Īvāns ar radio starpniecību aicināja doties sargāt svarīgus objektus. Iedzīvotāji sāka veidot barikādes. Latvijas Republikas Ministru padome deva rīkojumu ievest Rīgā smago lauksaimniecības un celtniecības tehniku, lai bloķētu pieeju nozīmīgiem objektiem. Latvijas Tautas frontes izvēlētā stratēģija bija nevardarbīga pretošanās.

Barikāžu laiks - tā sauc laiku 1990. gada 4. maijā atjaunotās Latvijas Republikas aizsardzības pasākumiem, kas tika organizēti Rīgā un citās Latvijas pilsētās no 1991. gada 13. līdz 27. janvārim. Barikāžu aizstāvju nevardarbīgā pretošanās ne tikai deva pretsparu OMON specvienībām, bet arī ar plaša starptautiskā atbalsta palīdzību novērsa PSRS vadības lēmumu izsludināt ārkārtas stāvokli Latvijā un no Krievijas ievest PSRS regulāro karaspēku. Kopš 1996. gada janvāra vairāk nekā 30 tūkstoši barikāžu aizstāvju ir apbalvoti ar Barikāžu dalībnieka piemiņas zīmēm. Latvijā barikādēs par svarīgo objektu aizsargāšanu piedalījās 50 tūkstoši, bet mītiņā — 15 tūkstoši.

Es ieguvu diezgan daudz un tagad zinu, kas barikāžu dienā notika. Visiem, kuri piedalījās barikāžu dienā, tas noteikti bija baiss un satraucošs piedzīvojums. Bet labi, ka viss beigās izvērtās par labu.

Gustavs Pucēns, 7.b klase, foto no <https://kalnsetasskola.saldus.lv/?p=3626> un Uzdevumi.lv





Papardes zieds

No sākuma pirmajā stundā mēs iepazīnāmies ar skolotāju un uzzinājām noteikumus, ja tu savāc trīs aizrādījumus, tad ej ārā no klases. Mums bija jāparaksta visādas atļaujas. Otrajā stundā runājām par cilvēku reproduktīvajām sistēmām, kā viss izskatās cilvēka iekšpusē. Šīs lekcijas meitenēm bija atsevišķi no puisiem.

Mums skolotājs izdomāja uzdevumu: viens cilvēks atbild uz jautājumu par atbilstošu tēmu un izvēlās, kuram nākamajam būs jāatbild, piemēram, Aleksim: “Vai puisi svīst vairāk nekā meitenes pubertātes laikā?” Un viņam bija jāatbild ar “jā” vai “nē”.

Trešajā stundā mums mācīja par dažādiem aizsargāšanās līdzekļiem, tad mums iedeva paraudzījumus, un beidzās lekcija papardes zieds.

Markuss Teteris 7.a klase

Lekcijas “Papardes zieds”

Trešdien mums bija apmācības par reproduktīvo veselību. Tās bija veselas trīs mācību stundas!

Pasniedzēja bija jauna meitene vārdā Krista. Viņa bija ļoti jauka un teica, lai mēs nebaidoties uzdot jautājumus par šo tēmu. Bija tādi uzdevumi, kad mums vajadzēja izvilkt lapiņas un atbildēt uz jautājumiem! Vēl mums stāstīja par pusaudžu problēmām, attīstību, seksu, attiecībām starp vīrieti un sievieti. Bija ļoti interesanti. Pēc tam beigās mēs varējām pajautāt jautājumus anonīmi un lapiņām. Par ko es izbrīnījos, katrai no meitenēm izdeva divus prezervatīvus. Es biju daļēji nesaprašānā, mums taču ir tikai 13 gadi...

Bet nu labi! Tā diena bija pamācoša ar jaunu informāciju! Esmu priecīga, ka skola organizēja mums tādas apmācības!

Nikola Kalniņa, 7.a klase